

Sir Ken Robinson

Summerhillről

október 8, 2014

Mi a véleménye a Summerhill Iskoláról?

Sir Ken: A Summerhill nagyszerű. Egy jövőbe tekintő pedagógus, A. S. Neill alapította a XX. század elején. És még mindig működik. Most a lánya vezeti. Bárhonnan is nézzük, egy elég rendkívüli iskola. Az állami iskolákhoz képest viszonylag kisméretű. Egy olyan iskola, ahol a tanárok és a diákok közötti határvonalak elmosódtak.

Nincs megszabott, kötelező napi tanmenet a gyerekeknek. A gyerekek olyan dolgokkal foglalkoznak, amivel foglalkozni akarnak, és addig amíg szeretnének. Az iskola irányításával kapcsolatos döntések a tanárokat és a diákokat is bevonva, közösen születnek meg. A fegyelmi döntések a tanárok és a diákok találkozóján születnek meg. Az összes, a munkarendhez és a minőséghez kapcsolódó kérdést közösen vitatják meg. Tulajdonképpen a diákok saját maguk fejlesztik ki a tanrendjüket, a tanárokkal konzultálva. És ha egy ideig nem akarnak részt venni az órákon, akkor nem vesznek részt.

Ezen belül szigorú eljárásrend vonatkozik a döntések ügymenetére és jóváhagyására. Ez nem anarchia. A diákok és a tanárok közösen felügyelik illetve irányítják. Valójában hatalmas befolyással bírt Európában tanárok és a tanítás elméleti szakembereinek számos nemzedékére. Pontosan ezt tekintik az emberek a haladó szellemű oktatás lényegének.

Nem vagyok kibékülve a „hagyományos” és „progresszív” kifejezések jelentésével. Tudom, hogy ezek a kifejezések mit akarnak hangsúlyozni. A kétféle iskolatípus közti különbséget: egyik oldalon az iskolák, amelyeket teljes mértékben a tanárok szerveznek meg pontos módszertan alapján, precíz tanrenddel, a témák hagyományos szempontjai szerint értékelve, a másik

oldalon azok, amelyek dinamikusabbak és rugalmasabbak. A Summerhill a skála egyik végén foglal helyet – rugalmasabb, dinamikus és önszerveződő. A Summerhillbe látogatók közül sokan meglepődnek a nyilvánvaló szabadságon, amelyet a tanárok és a diákok maguknak biztosítottak.

Sokat lehet tanulni Summerhillről. Hasonlít az amerikai Black Mountain College-hoz. Ilyen jellegű iskolák időről időre felbukkannak. Új gondolkodásmódot sugallnak. Megmutatják mik a lehetőségek, ha adottak a megfelelő körülmények. Azon az elven alapulnak, hogy a diákok, ha szabadságot és felelősséget kapnak, akkor megfelelőképpen reagálnak. Nem torkollik anarchiába. Sokkal eredményebb dolog születik, mint ahogy az emberek gondolnák. A gyerekeknek, ha lehetőségük nyílik, akkor sokkal fejlettebb az erkölcsi ítélőképességük, sokkal nagyobb a szabad akaratuk és sokkal felelősségteljesebbek, mint ahogyan azt az emberek gondolják.

Nem hiszem, hogy ezek a dolgok különlegesek vagy újdonságok. Nem egy hóbort és nem egy múló divat. A közoktatás megindulása óta akadnak olyan emberek, akik alternatív módszereket keresnek a munka elvégzésére, jobb megoldásokat a tanintézmények szervezésére. Felelősségteljesebb módokat arra, hogy bevonják a gyerekeket a saját oktatásukba. A gyerekek nem robotok. A diákok élő, lélegző emberek, akik csak akkor tanulnak, ha megfelelően kommunikálunk velük. A mi felelősségünk a rendszer összes diákjának fejlesztése. Fontos nekik, fontos a közösségek egészséges működésének és fontos a gazdaság számára is.

Az az igazi kérdés, hogy hogyan tudjuk ezeket az ötleteket átemelni a főáramba. Amint a kormány elkezd azon tűnődni, „Vajon hogyan tudnánk ezt mindenkinek biztosítani?“, alapból egy ipari megoldásra gondolnak. Szerintük, muszáj mindent szabványosítani. A Summerhill és az összes remek progresszív iskola azt mutatja meg, hogy az egyetlen mód arra, hogy ezek az iskolák fejlődjenek, ha konkrét gyerekcsoportokra, konkrét szülőkre, konkrét közösségekre és konkrét helyre szabott

megoldásokat kínálnak.

Fordította: Négyesi Pál

Forrás: 12/ted_and_reddit_1/

Ajánlott oldalak:

- David Gribble: Az igazi nevelés – Summerhill
- Aingeal Rose és AHONU riportja Zoe Readheaddel, az angliai Summerhill Iskola jelenlegi vezetőjével, A.S. Neill lányával
- És kell-e egyáltalán nevelés? – Benda Judit Summerhillről beszélgetett dr. Vekerdy Tamással